

Fra konservativ side er vi positive, når vi taler om en afskaffelse af G-dagene. Der kan være nogle elementer i afskaffelsen, så vi ikke får et tilbageløb i sådan et omfang som før indførelsen af G-dagene, som vi kunne se på. Men G-dagene er bureaukratiske, og de hindrer fleksibilitet på arbejdsmarkedet. G-dagene kan virke hindrende for det at ansætte medarbejdere til de kortvarige opgaver, og kortvarige opgaver løses derfor i dag i forbindelse med overarbejde. Hertil kommer hele bureaukratiet omkring ordningen.

Vi har fra konservativ side gentagne gange forsøgt lettelse for erhvervslivet, som holder gang i hjulene. Herunder har også et indgreb over for G-dagene været på bordet over for regeringen, også omkring finansloven. Det blev afvist. Men vi forventer at få en afklaring senest under udvalgsbehandlingen, for vi medvirker ikke til at lette erhvervslivet for en udgift på et sted omkring 350-400 mio. kr. for bagefter at trække en afgift på 500 mio. kr. ned over hovedet på erhvervslivet.

Der blev sagt, at man er nødt til at forholde sig til finansieringen af det. Jeg hørte også, at arbejdsministeren talte noget om, at det er de gode virksomheder, der kommer til at betale for de dårlige virksomheder. Jeg hørte også Socialdemokratiets ordfører tale om ansvarlighed, og at de partier, der måtte støtte en afskaffelse af G-dagene, også må komme med en finansiering.

Vi kan da helt klart og kontant komme med et forslag heroppe fra talerstolen i dag. Vi kan afskaffe fradrag for faglige kontingenter både for arbejdsgiverne og for arbejdstagerne. Det giver 3,3 mia. kr. Det er ikke et spørgsmål om at afskaffe kontingenterne for a-kasserne, men for de faglige klubber. Vi har heller ikke fradrag for sportsklubber og lignende. Vi vil gerne pege på en finansiering på 3,3 mia. kr., så der er råd til at tage fat i flere lettelse for erhvervslivet, og det vil vi da godt medvirke til.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg synes faktisk, det forekommer noget ejendommeligt, at de to partier, der afgør, om de her forslag bliver vedtaget, stiller spørgsmål til forslagsstillerne om finansieringen. I virkeligheden skulle de to aktører fra Venstre og De Konservative jo selv komme med svaret. Det ene svar er sådan set kommet. Det er ret konkret: afskaffelse af fradragsretten for fagligt kontin-

gent. Det ved vi hvad er, og så har vi fået en meget klar ideologisk tilkendegivelse. For Venstres vedkommende var det et almindeligt uspecificeret sparekatalog og sådan noget.

Jeg bliver nødt til at sige, at regeringens holdning er den, at hvis forslaget bliver vedtaget, så skal der findes penge, som opretholder den balance, der er i finansiering af dagpenge-systemet mellem arbejdsgiver og arbejdstager, og det betyder, at de 500 mio. kr. skal hentes ind hos arbejdsgiverne. Og til orientering for de to herrer kan jeg sige, at det er meget klart blevet sagt til arbejdsmarkedets parter ved den drøftelse i Statsministeriet, vi havde umiddelbart inden jul med henblik på oplæg til de kommende overenskomster.

Arbejdsmarkedets parter ved, at man ikke skal glæde sig over, at man har 500 mio. kr. yderligere, for fra regeringens side er vi nødt til at komme med et udspil, der opretholder den balance, der er, for ikke at gribe indirekte ind i balanceforholdet mellem arbejdsgiver og arbejdstager her op til starten af overenskomsterne. Det skal de to herrer forholde sig til, inden de tilkendegiver, om de vil stemme for eller imod forslagene.

Aage Frandsen (SF):

SF er tilhænger af ordningen med, at arbejdsgivere skal betale for, at de fyrer deres medarbejdere. Vi er i virkeligheden tilhængere af, at det ikke kun er for 2 dage, men at de betaler for flere dage.

Det er vi ud fra en betragtning om, at det er adfærdsregulerende, forstået på den måde at man ikke bare skal parkere arbejdsløse, når man ikke lige har et arbejde til de pågældende, men at man hele tiden skal tilrettelægge arbejdet så godt som muligt, sådan at det ikke som udgift hele tiden læsses over på det offentlige. I sidste ende er det jo nogle penge, der skal betales. Spørgsmålet er: Af hvem, og hvordan er adfærdsreguleringen i denne forbindelse?

Derfor er vi tilhænger af G-dagene. Det var vi også, da en konservativ arbejdsminister fik det indført. Der er en vis kontinuitet i vores opfattelse af de her spørgsmål. Vi var også enige med den daværende socialdemokratiske ordfører, som så sent som i januar 1992 heltemodigt kæmpede for, at man skulle løse det problem, som der vitterlig var, nemlig at der var arbejdsgivere, der ikke gjorde noget ved det.